

ක්‍රී. බු. ට. 2553 නම්ව මස කළුපය, 69. ට. 2010 ක් වූ ජනවාරි 29 වන දින

මාත්‍ර, ශ්‍රී යුද්ධ මහ පේරෙන්හි නියෝජන පේරෙනාධිජති දැව්චුවත්, කපුල,
සුද්ධලාභාලාධිජති
භාෂ්ත්‍රජති ප්‍රජනභාද කපුල ශ්‍රී ගම්බාන්ත්වහන්සේ විසිනි

නමා තැස්ස පාගවතා ඇත්තෙනා සම්මා සම්බුද්ධියය !!!

දෙ ඇයේ මුඛාගෙන දෙලෙට ජයගත්වී.

(අංග්‍රේස් නිකායේ නිජාතය යුද්ධල ව්‍යුහයේ 09 වන සුනුය ඇසුර්ති.)

බලිකාලී පින්වතුනි,

අද ශ්‍රී බුද්ධ ව්‍යුහ 2553 වැනිනේ දුරක්‍රියා ප්‍රතිඵලියක භෞත්‍රා දිනයයි. බුද්ධජ්‍යාත්මක ව්‍යුහයේ ප්‍රතිඵලි ප්‍රතිඵලි ව්‍යුහය ඉස්සාන සමය බේත්තායා උස්සාන එහෙතු ගැනකාට ප්‍රතිඵලි බ්‍රහ්ම භැව නම ව්‍යුහයේ ප්‍රතිඵලි අවවාද දී උත්තෙව්ලාට බලා වැඩිම කොට ජ්‍යෙෂ්ඨ සැරැක්ද තාචයයින් තිරෙනා දෙමුනා ප්‍රතිඵලි අවවාද ප්‍රතිඵලි අවවාද දිනකයි. එමෙන්ම ලක්දිව මහියංගනයට වැඩිම වීමද සුමත් සමන් දිව්‍ය බාජ්‍යාට කේරුදානු පර්ත්‍රාභාග ක්‍රිමද අද වැනි දිනෙකා සිදුවීම සිඝිජිත් කෙරේ.

අද සඳ්‍යාම ප්‍රෘතියෙන් භාජ්‍යා දෙන්නට බලාභාගේන්න වන්නේ ඇය සින් සන්න් තුළ අනාන්ත කාලයක් සැස් ගෙන්නට වශ සකස් කැස්වීන් නව තැවත් දුකෙන් නිර්ත වීමට ගෙනු භාදාක වන්නාටු යේ ඇසුර්තින් භවාන්නා වූ ආසුම දුරක් ක්‍රිම සඳහා පෙන්වා දුන් වැක පිළිවෙළ පිළිබඳ සාමාන්‍ය ඇවෙළඩියක ඇතිකැස්දීවයි. ලෙම ධෙ ප්‍රේයාය නා අධිංශ වන්නේ සුනු පිටකයේ මර්කයිල නිකායේ මුලුපණ්ඩාසකයේ ස්ව්‍යභාස්‍ය සුනුයෙයි.

වාත්‍යාකාච ඉනා ගැඹුරු වාත්‍යාකාච කි. නමුත් ලේඛින් පැහැදිලි කළහැකි ආකාරයට පෙන්වා දුන්නාන් ධ්‍යුවීය උන්නුව ඇතිකාංග ගෙන සයේ දුක් දුරු කිරීම සඳහා උපාය සෞයන ධ්‍යුවීය ධ්‍යුවීය ධ්‍යුවීය ධ්‍යුවීය.

බුද්ධරාජන ව්‍යාපෘත්‍යේ සැවැන්නුවූ රෝගවනාරාමයේ වැඩි වසර්දී එක්කරා දුටුකා තිකුණ් ව්‍යාපෘත්‍යේ ඇත්තා මහජනානි, මම යද නුබලාට සියලු ආයුව ක්‍රියකරන ප්‍රතිඵ්‍යුව දේශනා කරනා භාඳීන් සටන්දේන්න බිනා. ඒ අනුව සිංහකරන බිනා. යනුවෙන්ද ඇත්තා කරලින සංඝ්‍යාසව නැවත්ති මෙම සුනුය දේශනා කොට විදාහ්‍ය.

ඐත් ව්‍යාපෘත්‍යේ ආභ්‍යන්යේදී සිංහකරන කරන දෙකක ඒ ගැන පළවුලෙන් තේරේ ගැනීම වේන්න. මහජනානි, යෝගීයෙක් වනස්කාර්යන්, ඇයෝගීයෙක් වනස්කාර්යන් යන දෙක දැන්නා කොනා සහ දකින්නා ආයුව ක්‍රිය කරන්නේය. එය නොදැන්නේ නොදැකින්නේ එබදු ප්‍රදානයෙකුට ආයුව ක්‍රිය වෙනැයි මම නොකියමි.

ආයුව (ආසව) යනු, අති දිස් කාලයක් සන්න සන්නානයේ පැවත්තීමෙන් පළුවන කෙළේ වළි ගත්ත කි.

01. කාමාසව, 02. භාවාසව, 03. දිවිධියාසව, 04. අවිජ්‍රාසව යනු එම ගත්ත ව්‍යාය යි. මෙය දේශීය වෙළඳ විද්‍යාලේ නිෂ්පාදනය කරන ආසව නම් එ බෙහෙන මෙන් කළක් පද්ධා කිරීමෙන් සකස් කරන බෙහෙන මෙනි.

කාමාසව යනු කාම වස්තුන් කෙරේහි ඇතිවන තණ්ඩාවයි. භාවාසව යනු බෙහ ඇඟන භවයන්හි උත්ත්තත්ත්වය කෙරේහි ඇති ඇඟුව භාවන භාව තණ්ඩාවයි. දිවිධියාසව යනු විවිධ වැඩදී ඇඟුව දැර්වීයි.

එම ඇඟුව බස්සේ ක්‍රියාකිරීමට ඇති තණ්ඩාවයි. අවිජ්‍රාසව යනු නොදැන්නා කමින් (ලොව ඇතිවන්ත්වය එලෙක්ත්‍රික නොදැන්නාකා) මුළුවීම භාවන ලේඛය හා බැඳීමියි. මේ සන්න අන්තර්කාලයක් ඇත සින් සන්න්නුල පවතීන්නේ පළුකාච පෙරලුන ලද මත්තුව්‍යයක් මෙනි. එයින් වනු එට එම ගත්ත කාම්ස්ලාවක් පවතින නමුත් ඉහතකි ආසව යන්නෙන් වන්නීම ඇයු , කණා , නාසය , දිව , යුරේය , වනාස යන ඇඟුවනු භය දුෂණය කරලින එම දොඡවු භයෙන ගලන බැවින් ආසව යයි ව්‍යවහාර මෙනි.

බෙහාදී සකන්ධි පැවත්තාව නොසිදී දිගට පවතින්න ඇයි සයේ ගමනා කරනා යනුවෙන් කියන්නේ ඉහත කි මේ ධ්‍යුවීය සන්න භාවුව සන්න නිසාය. බුද්ධරාජන ව්‍යාපෘත්‍යේ

ලෙම සුතුයේ ආරම්භයේදී පෙන්වා දෙනෘ තුවතින් දකින්නාට ලෙම ආපුරු කැසය විම සිදු වන බව ද නම් දුබටත උත්ච්චහත්සේ එයම පැහැදිලි කරනුව. යෝතිසේ මනසිකාරය ගොවන් තුවතින් ලෙනෙහි කරන්නාට තුළන් ආපුරු (තුළන් කෙලෙස්) තුපදිනාට, උත්තන ආපුරු ප්‍රභිණ වෙනුව. යෝතිසේ මනසිකාරය ගොවන් තුනුවතින් ලෙනෙහි කරන්නාට ඩී නිසාම උත්තන ආපුරු (ශුබන කෙලෙස්) වැකි දියුණු වී තුළන් ආපුරු උපදිනාට පවත්ක නොව සයට ද නොසිදී පත්තින බව පෙන්වා දෙනුව.

මේ සඳහා වැඩි පිළිවෙළක් ආකාර භත්තින් බුදුජාතාත්චචහත්සේ පෙන්වා දෙනුවා. ඉහත ක්‍රි අවදානමට නොවැවේමට යෝතිසේ මනසිකාරය පත්ත්වාගෙන යුතු ඇතුළුණු ගොවන ආකාර 07 ලෙසේය.

01. අත්‍යී තිකබලේ ආසවා දූෂණනා පහානබලා (වහගෙනි, දැකිනායෙන් පහකළ යුතු ආපුරු)
02. අත්‍යී ආසවා සංවර්ධන පහානබලා (සංවර්ධයෙන් පහකළ යුතු ආපුරු තිබෙනවා)
03. අත්‍යී ආසවා පරිසේවනා පහානබලා (ප්‍රත්‍යාග්‍රීක්ෂණවෙන් දුරකළ යුතු ආපුරු තිබෙනවා)
04. අත්‍යී ආසවා අධිචාරනා පහා තබලා (ඉවස්ස්වෙන් දුරකළ යුතු ආපුරු තිබෙනවා)
05. අත්‍යී ආසවා පරිච්ඡේරනා පහා තබලා (බැඡැබැවෙන් දුරකළ යුතු ආපුරු තිබෙනවා)
06. අත්‍යී ආසවා විනෝදනා පහා තබලා (විශ්‍යයෙන් දුර කළ යුතු ආපුරු තිබෙනවා)
07. අත්‍යී ආසවා භාවනා පහා තබලා නි. (භාවනාවෙන් දුරකළ යුතු ආපුරු තිබෙනවා)

මේ බුදුජාතාත්චචහත්සේ කෙලෙස් (ආපුරු) දුරක්ෂීල ගොවන් නිවත් දැක්වා අවට කියාදුන් වැඩි පිළිවෙළයි. අව් ඇලු තිබෙන්නේ කෙලෙස් දුරක්ෂීත්තා භාවනා කළ යුතුයි කියලයි. භාවනාවෙන් යෝතිසේ මනසිකාරය ඇති කරුදීමට උපදෙස් දෙනෙන් 07 වෙති කාරණය ලෙසවයි. භාවනාවෙන්ම නිවත් දකින්න භැකිතිව් උත්ච්චහත්සේ ඉහත ක්‍රි කරනු 06 දේශනා කරනෙන් නැතැ. ඩී ඩී කාරණයෙන් දුර කළ යුතු ආපුරු ඩී ඩී කාරණයෙන් දුර කළ යුතු නිසා දැකිනායෙන් දුර කළ යුත්තා දැකිනායෙන්ම දුරක්ෂීලවෙන් භාවනාවෙන් දුර කළ යුත්තා භාවනාවෙන් දුර කළ යුතු බවත්ය. ඩීයින් පළමුවෙන්ම දැකිනායෙන් කෙලෙස් දුරක්ෂීල දුක හිඹැඳු නිවැඩු වියවැයි. ඩීයින් තුන් සංයෝජයේ ප්‍රතිනි වන බව පෙන්වා දෙනුව.

නිවත් මග බුදුජාතාත්චචහත්සේ මහත්සේ අංග අවකින් දේශනා කර ඇත. ඩී සම්මා දැව්ධිය පළවු මාස්ගාංගයයි. එම මාස්ගාංගයේ ගෙන් ක්රීලට හිඹැඳු පුද්ගලයා සත් පුද්ගල ආපුරුය ඇති කර ගති. ඩී තුළින් දුක භැඳුනාගන්නාට. දුක ඇති වීමේ ගෙනුව දැනුම් ලබා ගන්නාට. දුක නැති ක්රීලට භැකිබව වට්හාගන්නාට, දුක නැතික්රීලේ මාස්ගාංග මෙයායි භැඳුනාගන්නාට. මේතුළින් දැකිනාය ඇතිකර ගන්නාට. ඩීයින් දැව්ධාසට දුර කෙරෙනවා.

ලෝකයේ ඇති ගැම දුකක්ම ගැටුවක්ම නිරාකරණය කරගැනීමට මේ ධෙශ්‍යාය බලුහානව. උදාහරණයක් ලෙස එදිනෙදා ඒවිනයේද ද මේ ධෝඩන්යාය ඉනා වැදුරුණ වෙනව. ධනයෙන් දූලිදු කෙනෙක් දුර්ජත්කම තිබෙන බව අවබෝධ කරනව. එම අභ්‍යන්තාවයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ හිතට ගන්නවා. වුදු උපයාගත්විට දූලිදුබව නැතිකරුගැනීමට ගැකිලු තෝරුව්ගත්තනවා. වුදු උපයන්නේ කෙසේද

යන්න අවබෝධය ඇතිකරුගෙන ඩී සඳහා උන්දුවෙනවා . දුකු සත්‍ය, සමුද්‍ය සත්‍ය, තිරෝධ සත්‍ය, මාත්‍රි සත්‍ය වශයෙන් ආයුව ක්‍රියාව මෙම ජ්‍යෙෂ්ඨ තිබිය යුතුය. එතුළ සීල , සමාධි, ප්‍රජාව ගොඩනැගෙනව. ආයුව ක්‍රියාව වෙනත් න්‍යායක් භාවිතාකිරීම ආයුතන්ත් පුද්ගලයාගේ ස්ථ්‍යාචාරයයි. මුදනව් ආයුද යුවකාය දැක්වෙනය තෝරුව්ගෙන ඩීතුළුන දුක නැති කරනව. (දැස්සනා පහානබලා)

මේ ප්‍රාග ආයුව ක්‍රියා කිරීම සඳහා මෙම සුනුයෙන් පෙන්වා දෙනුයේ සංවිධ උපයෝගී කරුගැනීමටයි.

වික්‍රී, සේතා, සාන්තා, ඒවිනා, කාය, වන (අදාශ, කනා, නාසය, දිව, රෝසය, මතා) යන මේ ඉත්දුය ධෙශ්‍යා ධෙශ්‍යා තුවනින් දැකිවීම් ලෙනෙහි කරුවන් බැක්ගැනීම් සංවිධයයි. මෙයින් ඇසා ප්‍රධාන වේයි. ඇසෙන් ගන්නාමද අත්වුනා සුම් සුම් වශයෙන් තිවිති ගැනීම් ආදි වශයෙන් ආයතන භයටම මිනින් අමිනින් තිවිති ගන්නවා. ඩීවා අන්තර් සත්තානාගෙනව පවත්වනව. නැවත නැවත ස්කන්ධ පර්විත්තාවක් ලෙසින් පළුවෙන් තියනවා. ඩීවා ආයුව ගැටුයටය ධෙශ්‍යා දෙනුයේ දැක්වෙනුයේ. දැලුවෙන පහත් දැලුල සුලුනින් ආත්කා කිරීමට ක්‍රියාව ව්‍යත්තනා සේ සින් තිබුල බව වටහාගත් කළ ඒවා පිළියම වන්නේ වික්‍රී ආදි දොටු සය වැසීමට නුවනින් දැකිවීන උත්සාහ ගැනීමයි.

ලෝකයේ ඇතිවන සියලු යුධ ගැටුව් ආදි සියලුවටම ජ්‍යෙෂ්ඨ මේ සංවිධාචාරය භාෂා තොගැනීමයි. කුඩා ඩීකකය වන පත්‍රලේ සාමාජික ඒවිස අත්සේ ජෝ ටේවා ආයතනයේ ජෝ ඇතිවන ගැටුව පළුවන ආයුව බවට පත්කර තොගෙන තමන්ගේ දුෂ්චලකම භාෂාගෙන සුදුසු වික්‍රීප ක්‍රියාවාස්ථයක අත්වුනාක සින් එහිටුවා සින් ස්වාධීයක් ඇතිකර ගැනීමෙන් ආයතන භය තිසා උපදින ආයුව දුරුකරුගෙන ඉත්දුය සංවිධ ඇතිකරුගනිවු. (සංවිධ පහානබලා)

සිනාක පළුවන ආසන දුරු කරන තොටෙන් වඩ ප්‍රත්‍යාවේක්‍රාචාරයි. එනම් නුවනින් ලෙනෙහි කිරීමයි. ගිනි ජෝ ටේවා පැවිදි ජෝ ටේවා ඒවිනය පැවිත්තෙමට අවයෙන සිව් පැසය ඇලුම් ආහාර ගෙවුල් දොටුවෙල්, යොබැස සඳහා අවයෙන බෙනෙන් ආදිය ගැනෙනව. බුදුභාණන්ධානසේ තම සික්‍රී යුවකයින්වන්සේලුව විශ්‍යායෙන් නුවනින් ලෙනෙහි කර ඒවිනය යනුමත කර වදාලේ මේ තිසාය. වාක්‍ය වශයෙන් භවිත නායා කියනවාව වසා නුවනින් ලෙනෙහි කිරීම. ආහාර

ඇති සිතුපසය කුමකටද? කුමක් එකී ගන්නාද? කුමක් සඳහා නේ? ආහාර ඇති ප්‍රතිඵල නොලැබුණෙන් ලේ ඒවිනයට යේදෙයට කුමක් රේද? යනුවෙන් තුළ ලක්ෂණයට අනුව සිතීවෙන ඡංචකාවය වියින් භාවනය කාඛ බෙව වැටෙනෙනා. ගෙදු තැප ආයතනයේ, බටහුම භාර්බලේන්තුවේ, ලෝකයේ ඇති වශයෙන් මෝගන්මේ ඇදිම බෙදුව් ඇතිකරුගන්නේ ලෝක, දුෂ්චරිය, ලෝක ගතිය තිසාය. බිඛිදුවූධිකුදා අනුජගම ස්ථිරාවා දැස්සගෙනා සම්බන්ධ යුතු යනුදී වශයෙන් ක්‍රි ගෙයින් දෙප්දියට නොඩැවීන් ප්‍රථම මාරුග රුදාණයෙන් දැස්සන සම්භන්න වීම වස්නු කාම, කෙලුය කාම විනාය කිරීමයි.

මෙහිදී මධ්‍ය මාරුග යන ආත්මිය භැංකි ඉවත්කාං ගැනීමට නුවතින් මෙනෙහි කිරීවෙන ඇතුළු දුරුකාංගන යුතුය. (ඇවිසේවනා ප්‍රභාවාලා).

විළුගට ලෙම සුතුයෙන් උගත්තා කෙලෙස් ප්‍රහාරා උපක්‍රමය ඉවසීවෙන දුරුකිරීම යි. ඇපේ ඒවින වටා විවිධ උපදුට ඇති අලෝකා ගත් වැඩකයින්සේ ප්‍රතිත්වා. ඇපේ සුව්‍යභාසුවට තියන සුළුම, අවශ්‍ය, වැස්සු, සාම්ජ්‍යාංශව, නිතුදා, අභ්‍යාස දුෂ්චකාං කැපුක අත්දැකීම් ඇතිවෙනාව. එදින්තාව මෙනාව. ලේ සියලුම ඉවසීය යුතුයි. උපාදානය්කෘති පහ මධ්‍ය, මාරුග, කාඛගෙන ඉත්තා තිසා මට සැඟ විනා දුකා එහා යන ගැනීවෙන ගැම වටිනාවක්ම භාජනවා. ඇතිවූණා සැඟ, නැතිවූණාන් දුකා, ලේ දෙකම කාවද? , මට ගෙවන් මත්ත්වය මත ඉවසීම් නැතිවෙනාව එයම ගේතුකාංගන ඇතුළු කාංගන ගත්තාව. තී ඇතුළු තිසා සීලුය ගුණය පිරින් තිබුණාවේ මෙනාව. මදුර තුෂිත්වනා භාජිය ඉවසීවෙන දුරුකිරීමට නොහැකි ප්‍රදේශලයා තිබා දුකට ගොදුරු මෙනාව. එහිදී රේදනා භැඩා භැඩාව විදිමට මෙනාව.

සමාජගත් පිළුබෙදුව් ඇතා කොටා ගැනීම් කුළ මළ නමිගම් කියාගැනීම් භට්‍යන්නේ ලේ ඉවසීම් නැතිකාලයි. ලේ සඳහා නුවතින් දැක ගේතු ප්‍රතිඵලයෙන් භට්‍යන් දැක ගැන සිනා ඇතුළු ක්‍රියකාල යුතුයි. (අධිචාසනා ප්‍රභාවාලා)

ඇතුළු දුරුකාංනා 05 මෙන් වග බැභැං විශෙන් දුරුකිරීමයි. මෙයින් ඇදහැස් කාඛනුයේ සීලයයි. ඇපේ සාමන්‍ය ඒවිනයේදී ඇවිට විශැද්දීම එනා යම්කිසි අනාතුරක් ඇත්තාම් එය වග භැංම් ඇපේ ස්වභාවයයි. එසේ කාඛන්නේ නුවතින් විවිධ බැමු කෙනෙකු පමණයි. පුළු, අම්‍යා, නැපුර, අනිතාකාං යම් අනාතුරක් වගභැං යන්නේ යම්සේද ඇපේ එනා කෙලෙසෙන ගේතුන් ඇතිවූතින් බැභැංවිය යුතුයි. අනාතුර දායක තත්ත්වයෙන් මිදිය යුතුයි. මෙසේ සිතීවෙන බොහෝ සමාජගත් අත්තුව නැතිකාංගන භැංකියි. නිවන් වග ඒක්ස්ජන්තාය කාඛ භැං කෙනෙකුම නුවතින් මෙනෙහි කොට අනාතුරන් මිදුවෙන බැභැංවිශ්වාස සීලයෙන් කාල යුතුයි. එනාය පිටකය දේශනා කළේ මේ තිසාය. (ඇත්ත්වර්තනා ප්‍රභාවාලා)

විළු ඇතුළු ක්‍රිය කිරීම් තිබුදේය වන්නේ , එයභාංයෙන් දුරුකාල යුතු සිතීන් භට්‍යන්නා කාම, ව්‍යාජාද, විභිංජා මින්ත්කායන් භාජනාගන එවා දුරු කළ යුතුයි. නොඉවසීම,

දුරු කිරීම, බැඡැට් කිරීම, විනාය කිරීම, නැවත ඇති තොත්තේ කටයුතු කිරීම ආපුව දුරුකිරීමේ ප්‍රහාණ සක්කුකුට වශයෙන් වනින ප්‍රහකින් ගිරුවානානිද සුනුයේදී තැබැදූලි කෙත්තාව. මේ සඳහා තොකබලම අවසානය අවශ්‍යියෙන් සංකෘතය ඇතිකාංගන යුතුයි. සාමාන්‍ය ජන ඩිජ්නයේදී ඇ ඇතිවන අත්තුද ගැටලු කුමන තාත්තිකමක එවඟ අධ්‍යාපනය තැබාත්තා ඕනෑමයකුට එවඟ මේ ජයගැනීමේ මගයි. විෂයයෙන් ආපුව ගෙවත කෙලෙස් දුරුකිරීමයි . (විනෝදනා ප්‍රහාණබලා)

සබඩාසට සුනුයේදී යෝනිසේ මනසිකාරය දියුණුකොට ආපුව ක්‍රිය කිරීම සඳහා දේශනා කොට වදාලු තත්ත්වෙන් කාර්මය වන්නේ භාවනායි. විස්ත්‍ර පැත්තීරු ඇවුල් හි ඇත්තා වූ සින එක අඛවුණක තත්ත්වා ඒහිටුවා අවබෝධ ඇංග තත වැඩ්වායි. තත්ත විදියකින් කියනවන්ම දැක්වූ සහිත ලෙශාස සහිත පල් වූ ආපුවයන් ප්‍රහිත කොට දකින (දිවියි) අභාන (සුනා) දැනෙන (වුනා) දැනාගත්තා (වික්කුකුතා) වූ ධ්වලනාවයන් එයින්ම අවසන් කිරීමේ ඉතුරු කා තොගෙන පල් කිරීමට තොදාන තත්ත්වයට සින පමණුවා ගැනීමයි. සමථ විද්‍යාතා භාවනාවයි. (භාවනා ප්‍රහාණබලා)

කළඹලටු සින් නිසා මුළු මහන් මිනිස් සංඝතියම දැවෙන තත්ත්වයට පත්වී ඇති බැවින් භාවනාවෙන් එම කළඹලටු සින් සංවර්ධන පොගෝ ඇවුල් සේ සේ පුද්ගලයාට විස්තාගත තැකි මෙම ආකාර තත සියලු ආපුවයන් දුරුකොට දේ සංයෝජන ධ්වලයන් සහිත මනාකොට මානය දුරු කිරීමෙන් සියලු දුක් නිලාකළුය යනුවෙන් බුද්ධරාත්‍රාන් වහන්සේ දේශනා කිරීම අවසන් කෙත්තාව් සමන් යොවා සිටි තිකුණුන් වහන්සේලා වකාන් සතුවට පත්වී අනුලෝදන්ව පිළිගත්තා යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළ බව සුනුයේ දැක්වේ.

www.lakruhunu.com